

інноваційного розвитку національної економіки. Вагомість та своєчасність дослідження інновацій фінансового ринку обумовлена необхідністю активізації інноваційних процесів у національному секторі економіки. Бурхливий розвиток ринку фінансових інновацій забезпечить успішне управління економічними процесами на рівні національних економік та їх підсистем, а також створенню бази для подальших прикладних досліджень.

Необхідно зазначити, що ринок фінансових інновацій якісно і динамічно розвиватиметься у майбутньому, тому що його завданням є реагування на зміну потреб фінансового ринку.

Література:

1. Пантелєєва Н.М. Ринок фінансових інновацій: основи формування та розвитку / Н. М. Пантелєєва // Вісник Університету банківської справи НБУ. – 2011. – № 2 – С. 82 – 86.
2. Бусел В.Т. Великий тлумачний словник сучасної української мови / В.Т. Бусел. – К.: Перун, 2005. – 1728 с.
3. Краснокутська Н.В. Інноваційний менеджмент: навч. посіб. / Н.В. Краснокутська. – К.: КНЕУ, 2003. – 276 с.
4. Федоренко В.Г. Інвестознавство: підручник / В.Г. Федоренко. – 3-тє вид., доповн. – К.: МАУП, 2004. – 480 с.
5. Балабанов І.Т. Інноваційний менеджмент: підручник / І.Т. Балабанов. – СПб.: Питер, 2001. – 304 с.
6. Карпенко Г.В. Фінансові інновації: питання теорії та можливості впровадження в економіку країни / Г.В. Карпенко, А.П. Данькевич // Фінанси України. – 2008. – № 9. – С. 49-53.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ МЕТОДИКИ УПРАВЛІННЯ ЛІКВІДНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Масленніков Євген Іванович

Доктор економічних наук, доцент

Професор кафедри економіки та управління

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

(Одеса, Україна)

Масовець Денис В'ячеславович

Студент спеціальності «Менеджмент» (магістр)

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

(Одеса, Україна)

Питання визначення єдиної методики управління ліквідністю підприємства не знайшло відповіді у науковців, вони навпаки включають в дане поняття різні елементи, чим постійно задають додаткову область вивчення.

Одним із найбільш повних визначень поняття методики управління ліквідністю є: це система науково обґрунтованих і практично апробованих методів, які являються гарантом реалізації функцій управління ліквідністю [1].

Об'єктом методики є процес формування ліквідності підприємства в процесі ведення діяльності.

До основних складників структури методів включають: теоретичну основу; забезпечуючий інструментарій; функціонально орієнтований інструментарій; інструменти вирішення прикладних задач.

До основних задач відносяться: реалізація основних функцій управління діяльністю, у першу чергу – планування, аналізу, регулювання; уникнення погіршення ліквідності внаслідок встановлення нерационального рівня економічних і фінансових показників діяльності підприємства; визначення причин зміни ліквідності у результаті діяльності підприємства, пов'язаної з виробництвом та реалізацією продукції; відновлення прийнятного для підприємства і його кредиторів рівня поточної ліквідності в процесі реалізації фінансової стратегії.

Теоретичну основу методології складають її принципи, критерій та обмеження, що в сукупності відображають ступінь досяжності цілі. Це гарантується за умови тісного взаємозв'язку всіх елементів даної системи.

Критерієм оцінки рівня ліквідності являється коефіцієнт, який визначається відношенням вартості оборотних активів та короткострокової кредиторської заборгованості.

Основними принципами методики являються: системність – формування її структури як сукупності взаємопов'язаних елементів; цілісність – побудова комплексу методів управління поточною ліквідністю на єдиній теоретичній базі; комплексність – реалізація повного складу функцій управління поточною ліквідністю; відкритість – подальше удосконалення та розвиток методів.

Під життєздатністю підприємства розуміється збереження спроможності та недопущення його ліквідації як юридичної особи у випадку прояву ознак банкрутства, обумовлених зниженням рівня поточної ліквідності.

Основою управління ліквідністю являється підхід, при якому

процес виробництва продукції розглядається як фінансовий оборот. Структура фінансового обороту дозволяє виділити: етапи – окремі, функціонально однорідні елементи процесу діяльності підприємства, що пов'язані з виробництвом та реалізацією продукції; фактори – набір параметрів процесу виробництва та реалізації продукції, що мають суттєвий вплив на динаміку рівня поточної ліквідності; елементи майна та джерела фінансування, які визначають рівень ліквідності.

При плануванні та аналізі виділяють наступний розпорядок етапів ліквідності: виробництво продукції; реалізація продукції; забезпечення (відновлення використаного запасу оборотних активів); погашення кредиторської заборгованості.

Інструментарій, що забезпечує методику складається з: базового комплексу моделей, що встановлюють фінансові потоки, пов'язаних з виробництвом та реалізацією продукції, на динаміку коефіцієнта поточної ліквідності; властивостей моделі коефіцієнту.

Під фінансовим потоком розуміється зміна вартості майна або джерела фінансування за визначений період. В бухгалтерському обліку аналогом фінансового потоку є дебетовий або кредитовий оборот по бухгалтерському рахунку. Альтернативною категорією являється запас – вартість майна або джерела фінансування на визначену дату. В бухгалтерському обліку запас визначається як сальдо бухгалтерського рахунку на цю дату.

Базовий комплекс моделей відображає динаміку коефіцієнта ліквідності за окремими етапами фінансового обороту. Він є основою для бухгалтерських моделей. Характер динаміки коефіцієнту ліквідності визначається властивостями його аналітичної моделі та особливостями зміни її аргументів. Принципово важливим є поведінка коефіцієнту в границях його характерних точок. Зміна аргументів моделей відбувається в результаті бухгалтерського відображення операцій діяльності, які диференційовані на симетричні та асиметричні.

Суть функціонально орієнтованих методів – реалізація окремих функцій управління. Об'єктом управління являється рівень ліквідності. В межах даного дослідження пропонується розробити методи, що реалізують важливі функції, як планування і аналіз.

Функціонально орієнтовані методи складають інструментарій рішення сукупності прикладних задач управління ліквідністю підприємства. Склад цих задач є відкритим та може поповнюватися в процесі розвитку методики. Для вирішення кожної з них повинен бути розроблений спеціальний метод. Важливою прикладною задачею методики, зокрема, є управління поточною ліквідністю в процесі

управління фінансовою діяльністю та реалізації фінансової стратегії.

Методи вирішення функціонально орієнтованих та прикладних задач повинні увійти до складу інструментарію управління суб'єктом господарювання. Вони повинні використовуватись в процесі вирішення задач управління підприємства незважаючи на його галузевої приналежності, організаційно-правового та фінансово-економічного стану.

Життєздатність суб'єкта господарювання – багатоаспектна категорія, одним із показників якої є його платоспроможність. Найповніший рівень платоспроможності підприємства відображає категорія ліквідності.

Обліково-аналітичний інструментарій оцінки та методи управління ліквідністю, що використовуються у сучасній господарській практиці, сьогодні активно досліджуються науковцями. На ряду з перевагами їх використання на практиці помітні і принципи недоліки. Основні з них – фрагментарність, розрізненість, відсутність галузевого поділу та інші, що говорить про відсутність цілісного підходу. Саме тому актуальною проблемою для економічної науки та практики є створення системи інструментів оцінки ліквідності підприємства.

Література:

1. Масленніков Є.І. Методологічні та практичні засади дослідження системи управління фінансовою стійкістю підприємства: моногр. / Є.І. Масленніков. – Одеса: Прес-кур'єр, 2015. – 316 с.
2. Побережець О.В. Теоретико-методологічні та практичні засади дослідження системи управління результатами діяльності промислового підприємства: моногр. / О.В. Побережець. – Херсон: Видавництво: Грін Д.С., 2016. – 500 с.

ОСНОВНІ НАПРЯМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВНИХ ІНСТИТУЦІЙ

Масіна Людмила Олександрівна

Старший викладач кафедри бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
(Одеса, Україна)

Наукові дослідження багатьох вчених показують, що вони по-різному оцінюють роль держави у макроекономічному регулюванні.